

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 15/08-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia čl. 2, 3, 6 a 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava II a Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. mája 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie čl. 2, 3, 6 a 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava II (ďalej len „polícia“) a Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ 4. apríla 2007 cestoval vlakom zo Ž. do B., pričom neznáma osoba ho presne nezisteným spôsobom mala otráviť a on upadol do bezvedomia. V takomto stave ležal na podlahe perónu. Podľa sťažovateľa privolaný lekár

ho bez akéhokoľvek vyšetrenia nechal na stanici s diagnózou, že je ťažko opitý, čo však nebola pravda. Sťažovateľ 12. apríla 2007 podal na lekára trestné oznámenie polícii, ktorá je však v tejto veci nečinná, ničí dôkazy a marí vyšetrovanie. Podanie sťažnosti generálnej prokuratúry 26. apríla 2007 bolo tiež neúčinné. Sťažovateľ ďalej uviedol, že 6. apríla 2007 neznáma osoba telefonovala na jeho mobilný telefón, hoci telefón bol vypnutý. Napriek tomu sa však rozsvietil s príkazom, aby sťažovateľ telefón zapol. Políciu tento prípad nezaujal, hoci je jasné, že sťažovateľovi mohol takto telefonovať iba vrah - policajt kontrolujúci, ako sťažovateľ dopadol. Vraha je možné vypátrať, avšak polícia je vo veci nečinná.

Sťažovateľ žiadal vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených práv podľa dohovoru postupom polície a generálnej prokuratúry. Požaduje tiež priznanie primeraného finančného zadosťučinenia 50 000 000 Sk od polície a 150 000 000 Sk od generálnej prokuratúry s úrokmi z omeškania, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Doplňujúcimi podaniami zo 7. júna 2007, zo 7. júla 2007, z 30. júla 2007, z 29. augusta 2007, zo 17. septembra 2007, z 24. októbra 2007 a z 13. decembra 2007 sťažovateľ uvádza ďalšie informácie týkajúce sa dôkazov podľa neho preukazujúcich, že v oboch prípadoch došlo k spáchaniu trestného činu.

2. Sťažovateľ v danej veci namietal zaujatosť sudcov ústavného súdu pôsobiacich na ústavnom súde v čase, keď bol predsedom ústavného súdu Ján Mazák.

3. Uznesením ústavného súdu č. k. 0. ÚS 14/07-9 z 11. decembra 2007 bolo rozhodnuté, že sudca ústavného súdu Lajos Mészáros (člen I. senátu) nie je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v tejto veci.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie

svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) zásade každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, podľa ktorého 4. apríla 2007 a 6. apríla 2007 došlo k spáchaniu trestných činov, pričom v oboch prípadoch poškodeným je sťažovateľ. Vyšetrovanie v týchto veciach sa podľa neho nekoná zákonom zodpovedajúcim spôsobom, s čím je nespokojný.

Z pohľadu ústavného súdu treba uviesť, že je v právomoci orgánov činných v trestnom konaní dôsledne vyšetriť oznámenia, obsahom ktorých je podozrenie zo spáchania trestného činu. Orgánmi činnými v trestnom konaní sú polícia, prokuratúra

a napokon všeobecné súdy. Nie je teda v právomoci ústavného súdu vyšetrovať podozrenie zo spáchania trestného činu, vykonávať dozor nad takýmto vyšetrovaním, resp. rozhodovať o vine alebo nevine zo spáchania trestného činu.

Pokiaľ podľa názoru sťažovateľa vyšetovanie jeho trestných oznámení neprebíha v súlade so zákonom, má možnosť (právny prostriedok) požiadať príslušného dozorového prokurátora okresnej prokuratúry o zjednanie nápravy. To isté sa vzťahuje na prípad prieskumu pri vyšetrovaní. Bez využitia právnych prostriedkov nápravy, ktoré sťažovateľovi zákon účinne poskytuje, treba sťažnosť v konaní pred ústavným súdom považovať za neprípustnú.

Napokon treba uviesť, že sťažovateľ má možnosť domáhať sa aj náhrady škody v konaní pred všeobecnými súdmi. Z tohto pohľadu preto nie je daná právomoc ústavného súdu poskytnúť sťažovateľovi ochranu. Ako to totiž vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak nemajú túto právomoc všeobecné súdy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2008